

gar quan la síl·laba precedent és llarga. El *t* emfàtic sonor imitat com *d-* catalana; i, a darrere d'aquest, la *u* mantinguda o canviada en *o*. El sentit seria 'fet de maons', referit a alguna construcció que hi devia haver en aquells indrets. J. F. C.

Dragon, V. Tragó

La Dragonera, illeta balear, l'etim. suggerida en el vol. I, p. 179.2f, més que versemblant sembla molt probable.

DREMON

Nom antic d'un cap, a l'Alt Empordà, que apareix documentat l'any 935, entre Colera i una cala adjacent [Garvet?]: *capite de Dremon* (Col. Moreau v, 153).

ETIM. D'un NP germànic. Probablement es tracta de DRUDMUND resultant de la suma dels parònims *Drodmund* (molt freqüent des del S. VIII, en fonts frànquiques i alemanyes, Först., § 26), i *Druhtmund* gòtic i fràncic (S. VII, bisbe d'Évora i en uns quants dels concilis de Toledo, *ibid.*, 429).

La DROBA

Llogaret de poques cases (GGRV 954), a les muntanyes valencianes, te. Barx, entre la carretera de Gandia i l'entrada del gran congost de la Cova del Parpalló, IGC 3°24 × 39°00.

PRON.: *la dróba* (1962, xxxi, 189.3; E.T.C. I, 268.229). És errònia la grafia amb *-v-* de GGRV i IGC i SSiv. que només en parla s. v. *Barig* com pda. amb cases. El meu informador no errà mai en aquest punt i pronuncia el nom amb bilabial repetidament i sense vacillar. D'allí baixa el riu de Barx-Marxuquera, que l'IGC anomena *Barranco de la Drova*. No en sé notícies històriques.

ETIM. Com que no se li veu cap enllaç català ni mossàrab, ja en E.T.C. el vaig donar com a provinent de l'àrab. Sembla clar que es tracta de *ad-durúb* 'els camins muntanyencs'. És el plural de *darb* «voie dans les montagnes», molt viu tant en l'àrab d'Espanya, i el Magreb, com en la llengua clàssica. L'usaren molts escriptors medievals amb aplicació als camins que travessen els Pirineus, el Guadarrama etc.: *Dozy, Suppl.* (I, 429a); en vulgar, des d'Orient fins al Marroc (Almakkarí) significà «route, grand route»; i sovint un camí qualsevol; en el Magreb i Espanya es presenta en accs. més especialitzades: 'camí dalt d'una muralla', d'on el cast. *adarbe*; 'portalada' ja clàssic i *RMa*; i a Algèria: «passage étroit, défilé, allée», «ruelles», «impasse, ordinairement fermée par une porte» (Beausnier); i en el Marroc 'carrer estret' i fins 'carrer en general' (Lerchundi).

En rigor, doncs, també podria venir d'aquesta darrera acceptió: cf. la frase cat. *un carrer de cases* 'veïnat més o menys lineal, en la part rústica d'un terme'. Del plural *durúb*, més clàssic (també de *RMa* i Beausnier), o de *derúb* en Lerchundi. Com que *ú* darrere r

sona *o*, ja esperem que en català se'n fes *L'Adorob o -der-*; però com que *La-* semblava un article femení, fou reformat en *La Doroba* per influència del femení de l'art. *La*. I després, per reacció extremada contra les anaptixis dels moriscos, que només sabien pronunciar *boroma, dorog, tirist* i anàlegs, els nostres ho mudarien en *Droba*: recordem que aquells havien canviat, p. ex., *Plopo* (= it. *pioppo* 'pollancre') en *Polop*.

Sembla que hi hagué un duplicat antic, sense aquestes modificacions: *Atdorop* pda. en el te. de Russafa, segons el *Rept.* (Bof. 201), amb una variant *Adoreo* en una donació de València (p. 200), si bé (almenys en aquesta var.) sembla haver intervingut un encreuament, en la forma que he exposat a l'art. *Ador*.

Drogon, V. Tragó

DUACASTELLA

Castell antic en el terme de Sora (Osona) documentat al principi del S. XII: *Dua Castella* 1108 (C Candi, *Mi. Hi. Ca.* II, 447); *Castell de Duacastella* 1359 (*CoDoACA* XII, 82). N'hi ha hagut un homònim prop de Navès (Solsonès): *lo mas de Dua Castella* S. XII (*Cpbr. Navès*, 1 n. 82).

ETIM. Del llatí (pl.) *DUA CASTELLA* 'Dos Castells'; cf. els populars *Dosrius* (Maresme i Alt Penedès); *St. Llorenç de Dosmunts* prop de Rupit (la Selva); *Sto. Laurentio de Duobus Montibus, Sci. Laurencii de Dos Monts* 1050-1150 (*Cat. Rom.* II - Osona I, 72); *S. Laurentii de Duobus Montibus* 1332 (*Misc. Griera* I, 381), i afins. Ph. R.

La DUAIA VELLA

Mas del terme d'Artà (Mallorca) (*BDLC* IX [1971], 284).

ETIM. De l'àrab *duwaia* diminutiu de *daia* 'aldea' (cf. E.T.C. I, 271, núm. 455). J. F. C.

El DUAIME

Partida del terme de Novelda (Valls del Vinalopó).

ETIM. De l'àrab *duwaim*, diminutiu de *duwm* «palmier nain», mot que ja es troba documentat en *RMa* (pp. 101 i 508); i «palma, mata de arbre: déume, déum» *PAlc*, 340b16 (cf. E.T.C. I, 269, núm. 359). J. F. C.

Duàrria, V. Dòrria

Els DUBOTS

Gran partida d'Alcoi, a l'Oest del Barranc Fondo, no lluny de Penàguila.

PRON.: *dubóts* (xxxiv, 10.24 i xxxv, 46.4).

ETIM. Com la majoria dels NLL vells d'aquests rodals és versemblant que sigui aràbic. El més probable és que vingui del mateix arabisme que ha donat el cat. merid. *toba* 'maó', cast. i port. *adobe*, arag. ant. i dial. *adova*, murcià *atoba* (*DECat* i *DECH*); com